

[Abstract:0201][S-041]

Hormon Pozitif Meme Kanseriinde Postoperatif Karsinoembriyonik Antijen Düzeyi ile Sağkalım İlişkisi

Gözde Kavgaç¹, Taha Koray Şahin¹, Tuğçenur Müderrisoğlu², Serez İleri², Deniz Can Güven¹, Sercan Aksoy¹

¹Hacettepe Üniversitesi Kanser Enstitüsü, Medikal Onkoloji Bilim Dalı, Ankara

²Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Erken evre meme kanserinde; tedavi sonrası asemptomatik hastaların takibinde tümör belirteçlerinin rutin kullanımı NCCN ve ESMO kılavuzlarında yer almamaktadır. Klinik pratikte ise tedavi yanıtının takibinde, nüks ve metastazı öngörmeye tümör belirteçleri kullanılmaktadır. Yüksek tümör belirteç düzeyleri ile hastalıksız sağkalımdaki ve genel sağkalımdaki azalmayı gösteren çalışmalar literatürde mevcuttur. Çalışmamızın amacı; tümör belirteçlerinin tümör yükü ile ilişkisi göz önüne alındığında, primeri opere edilen hastalarda cerrahi sonrası CEA düzeyi ile rekürrens riski arasındaki ilişkiyi incelemektir. Çalışmamızda uzak metastazı olmayan hormon pozitif HER2 negatif meme kanseri tanılı hastalarda cerrahi sonrası ilk dört haftada değerlendirilen CEA değerleriyle hastalıksız sağkalım ve genel sağkalım ilişkisini değerlendirmeyi amaçladık.

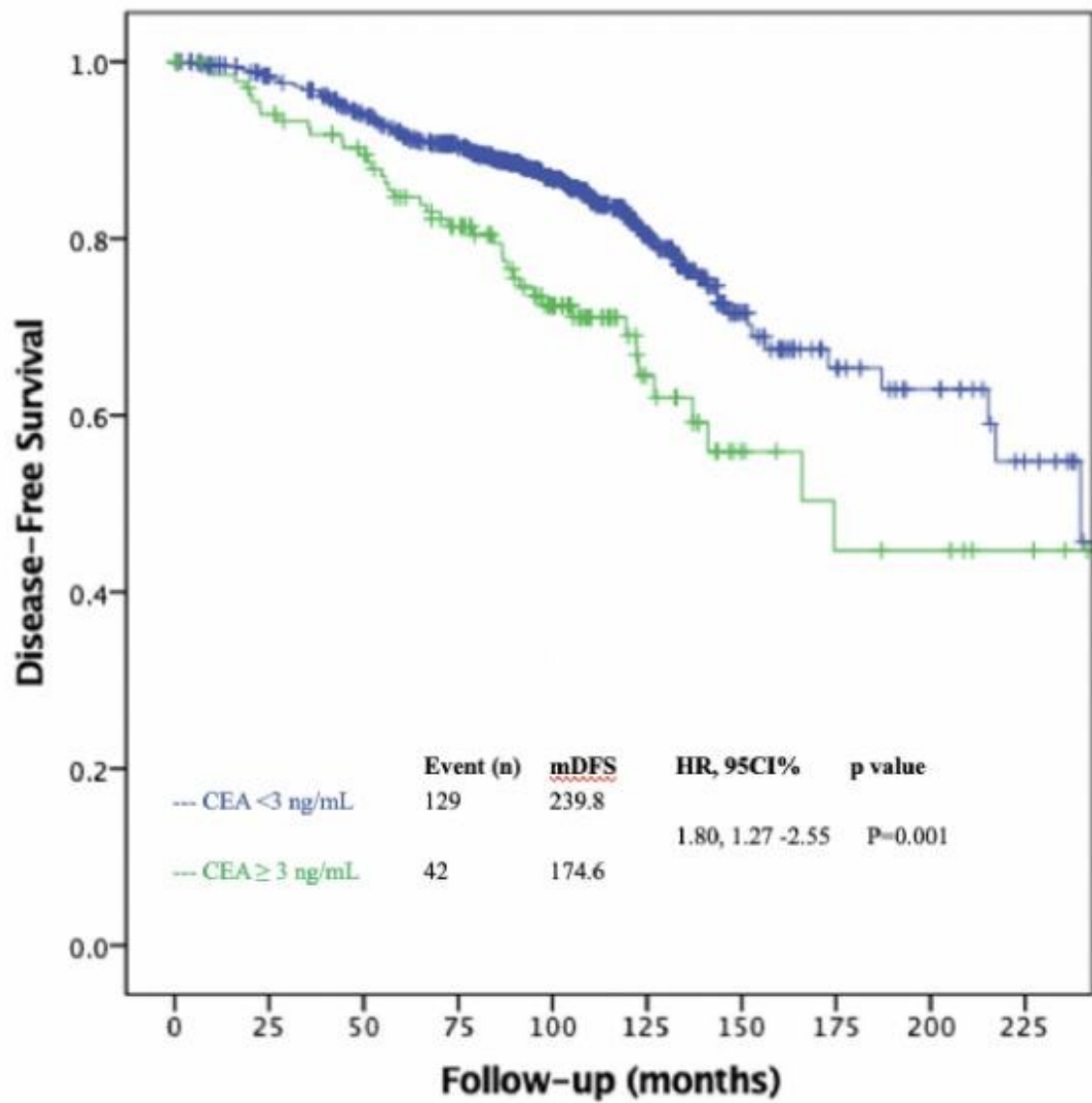
Gereç-Yöntem: Hacettepe Üniversitesi Hastanesi Medikal Onkoloji Bilim Dalı'nda takip edilen meme kanseri tanılı 914 hastanın kayıtları retrospektif olarak değerlendirildi. Hastaların postoperatif ilk 4 hafta içindeki CEA değeri, tedavi protokolleri, nüks tarihi, son hastane başvuru tarihi ve ölüm tarihleri dokümanite edildi.

Bulgular: Toplamda 914 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastalar; CEA düzeyi normalin üst sınırının altında olan (<3 ng/mL) ve CEA düzeyi normalin üst sınırı ve üzerinde olanlar (≥ 3 ng/mL) olarak iki grupta incelendi. Hastaların demografik ve klinik özellikleri Tablo 1'de gösterilmektedir. Postoperatif CEA değerinin normalin üst sınırı ve üzerinde olması azalmış hastalıksız sağ kalım (174.6 vs. 239.8 ay, HR:1.80, %95 GA:1.27 -2.55, P=0.001) ve azalmış genel sağ kalım (174.6 vs. 261 ay, HR:2.34, %95 GA:1.58 -3.44, P<0.001) ile ilişkilendirilmiştir (Figür 1 ve 2). Hastalık evrelerine göre değerlendirildiğinde ise postoperatif CEA değerinin normalin üst sınırı ve üzerinde olması evre 1 (p=0.043) ve evre 2 (0.002) hastalıkta azalmış hastalıksız sağkalım ile, evre 1 (0.039), evre 2 (p<0.001) ve evre 3 (p=0.021) hastalıkta ise azalmış genel sağkalım ile ilişkilendirilmiştir.

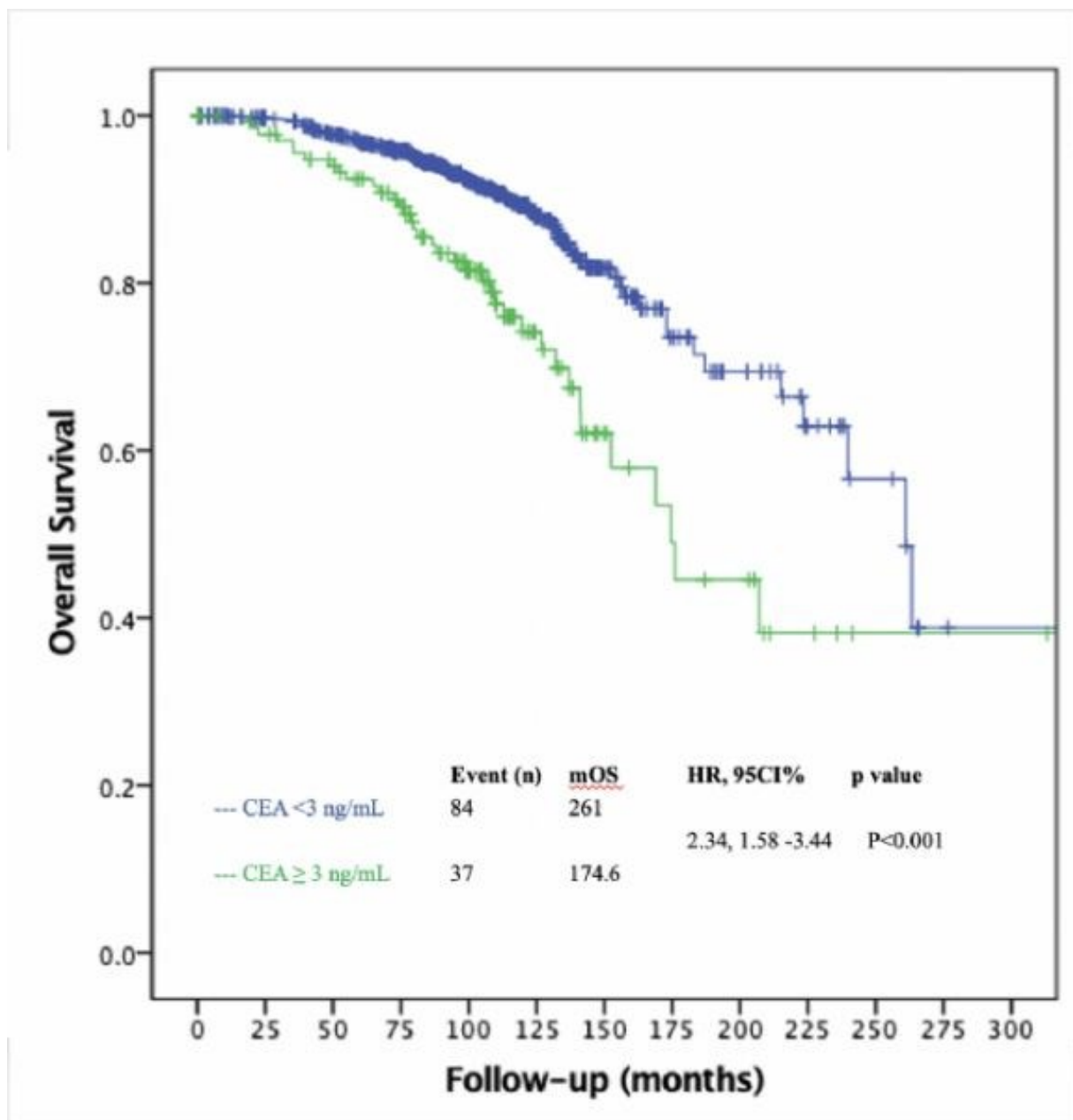
Sonuç: Çalışmamız postoperatif CEA düzeyinin normalin üst sınırı ve üzerinde olmasının; azalmış hastalıksız sağkalım ve genel sağkalımı öngörmeye önemli bir prognostik belirteç olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Meme kanseri, karsinoembriyonik antijen

Figür 1

Figür 2

Tablo 1

		CEA <3 ng/mL	CEA ≥ 3 ng/mL	p value
Yaş (medyan)		49 (43-57)	53 (48-60)	<0.001
Tümör Boyutu (T)	T1	40 (151.5%)	53 (38.1%)	0.003
	T2	283 (36.4%)	73 (52.5%)	
	T3	76 (9.8%)	12 (8.6%)	
	T4	18 (2.3%)	1 (0.7%)	
Lenf nodu (N)	N0	499 (64.0%)	87 (61.7%)	0.606
	N1	281 (36.0%)	54 (38.3%)	
Evre	1	319 (40.9%)	45 (32.4%)	0.086
	2	397 (51.0%)	85 (61.2%)	
	3	63 (8.1%)	9 (6.5%)	
Grade	1	154 (21.7%)	24 (18.5%)	0.705
	2	373 (52.6%)	71 (54.6%)	
	3	182 (25.7%)	35 (26.9%)	
Histopatoloji	İDK	512 (65.6%)	88 (62.4%)	0.522
	İLK	60 (7.7%)	9 (6.4%)	
	mikst	122 (15.6%)	29 (20.6%)	
	diğerleri	86 (11.0%)	15 (10.6%)	
ER pozitifliği	ER 1%-10%	44 (6.0%)	10 (7.2%)	0.578
	ER > 10%	689 (94.0%)	128 (92.8%)	
Menopoz Durumu	Premenopozal	436 (56.3%)	42 (29.8%)	<0.001
	Postmenopozal	339 (43.7%)	99 (70.2%)	
Kemoterapi	Yok	370 (47.8%)	54 (38.3%)	0.037
	Var	404 (52.2%)	87 (61.7%)	
Radyoterapi	Yok	251 (32.3%)	61 (43.9%)	0.008
	Var	526 (67.7%)	78 (56.1%)	

Hastaların demografik ve klinik özellikleri